



अथ सप्तविंशः पटलः ॥

— : ❧ : —

अथ शारदातिलकोक्तमृत्युञ्जयव्यक्षरीविधानमुच्यते —

मन्त्रश्च होमादिद्रव्यं च पूर्ववदेव । तेन हेतुना विस्तरेण नोक्तम् ।

मन्त्रोद्धार उच्यते —

तारस्थिरासकण्ठेन्दुभृगुसर्गविभूषितः ।

व्यक्षरात्मा निगदितो मन्त्रो मृत्युञ्जयाह्वयः ॥

ऋषिः कहोळो देव्यादिगायत्री छन्द ईरितः ।

मृत्युञ्जयो महादेवो देवतास्य महामनोः ॥

भृगुणा दीर्घयुक्तेन षडङ्गानि समाचरेत् ।

ध्यानम् —

चन्द्रार्काग्निविलोचनं स्मितमुखं पद्मद्वयान्तस्थितं

मुद्रापाशमृगाक्षस्रविलसत्पाणिं हिमांशुप्रभम् ।

कोटीरेन्दुगळत्सुधाप्लुततनुं हारादिभूपोज्ज्वलं

कान्त्या विश्रविमोहनं पशुपतिं मृत्युञ्जयं भावये ॥

गुणलक्षं जपेन्मन्त्रं तदशांशं प्रसन्नधीः ।

जुहुयादमृताकाण्डैः शुद्धदुग्धाज्यलोळितैः ॥

शैवे संपूजयेत्पीठे मूर्तिं मूलेन कल्पयेत् ।

अङ्गावरणमाराध्य पश्चाच्छ्लोकेश्वरान्यजेत् ॥

तदस्त्राणि ततो बाह्वे पूजयेत्साधकोत्तमः ।

जपः पूजादिकः सिद्धे मन्त्रेऽस्मिन्मनुनाऽमुना ॥

कुर्यात्प्रयोगान्कल्पोक्तानभीष्टफलसिद्धये ।
 दुग्धसिक्तैस्सुधारण्डैः मन्त्री मासं सहस्रकम् ॥
 आराधितेश्चै विधिवज्जुहुयाद्विजितेन्द्रियः ।
 सन्तुष्टशङ्करस्तेन सुधाप्लावितविग्रहः ॥
 आयुरारोग्यसंपत्तियशः पुंत्वान् प्रवर्तयेत् ।
 सुधावटौ तिला दूर्वाः पयस्सर्पिः पयोहविः ॥
 इत्युक्तैस्सप्तभिर्द्रव्यैर्जुहुयात्सप्तमासरम् ।
 क्रमाद्दशशतं नित्यमष्टोत्तरमतन्द्रितः ॥
 सप्ताधिकद्विजान्नित्यं भोजयेन्मधुरान्वितम् ।
 विकारानुगुणं मन्त्री वर्धयेद्धोमवासरान् ॥
 होतृभ्यो दक्षिणां दद्यात्तरुणा गाः पयस्विनीः ।
 गुरुं संप्रीणयेत्पश्चात् धनाद्यैर्देवताधिया ॥
 अनेन विधिना साध्यः कृत्यारोगग्रहादिभिः ।
 विनिर्मुक्तश्चिरं जीवेच्छरदां शतमञ्जसा ॥
 आमिचारे ज्वरे तीव्रे रोगीन्मादे शिरोगदे ।
 असाध्यरोगे क्ष्वेळातौ मोहे दाहे तथाऽऽमये ॥
 होमोयं शान्तिदः प्रोक्तः सर्वसंपत्प्रदायकः ।
 द्रव्यैरेतैः प्रजुहुयात् त्रिजन्मसु यथाविधि ॥
 भोजयेन्मधुरैर्भोज्यैः ब्राह्मणान्वेदपारगान् ।
 दीर्घमायुरवप्नोति चाञ्छितां विन्दति श्रियम् ॥
 एकादशाहुतीनित्यं जुहुयात्साधु दूर्वया ।
 अपमृत्युजिदेतत्स्यादायुरारोग्यवर्धनम् ॥

त्रिजन्मसु सुधावल्लीकाशमीरमधुरोद्भवैः ।
समिद्धैः कृतो होमः सर्वमृत्युगदापहः ॥

काशमीरं-कुङ्कुमम् । मधुरसमित्-अतिमधुरम् ।

सिद्धार्थैर्विहितो होमो महाज्वरविनाशनः ।
अपामार्गसमिद्धोमः सर्वाभयनिषूदनः ॥

प्रणवरचितनाळं मन्त्रमध्यार्णपत्रं

भृगुविलसितमध्यं पत्रयुग्मं तदन्तः ।

कृतवसतिमुमेशं वर्णनिर्यत्सुधाद्रं

कलयतु हृदि नित्यं सर्वदुःखप्रशान्त्यै ॥

यन्त्राढ्ये कलशे सौम्ये कलशप्रोक्तवर्त्मना ।

नवरत्नसमायुक्तं दुकूलाभ्यामलंकृतम् ॥

आपूर्य सलिलैश्शुद्धैस्तस्मिन्देवं प्रपूजयेत् ।

उपचारैष्वोडशभिर्विधानेन विधानवित् ॥

अभिपिञ्चेत्प्रियं साध्यं विनीतं दत्तदक्षिणम् ।

आधिव्याधिमहारोगकृत्याद्रोहनिकृन्तनम् ॥

अभिपेकोऽयमाख्यातः कीर्तिश्रीविजयप्रदः ।

मध्ये साध्याक्षराढ्यं प्रणवमपि लिखेन्मध्यमं दिग्दलस्थं

कोणेष्वन्त्यं मनोस्तत्क्षितिभवनमथो दिक्षु चन्द्रं विदिक्षु ।

दान्तं यन्त्रं तदुक्तं सकलवियरिपुङ्ख्वेलभूतापमृत्यु-

व्याधिव्यामोहदुःखप्रशमनमुदितं श्रीप्रदं कामदं च ॥

अयमर्थः — मन्त्रस्य मध्यमाक्षरं दिक्षु, अन्त्याक्षरं कोणदलेषु,

चतुरश्रस्य दिक्षु ठं इति विलिखेत् ॥

अथ कल्पान्तरोपतं यन्त्रं लिख्यते —

मध्ये सार्णविदभितं प्रपुटितं मृत्युञ्जयत्र्यक्षरैः

क्षान्तस्थं निजसाध्यनाम विलिखेत् किञ्जल्कसंस्थान्स्वरान् ।

पत्रेष्वष्टसु नामवर्णपुटितं वर्गास्तदग्रेष्वथो

यन्त्रं पद्मपुटीकृतं निगदितं मृत्युञ्जयाख्यं परम् ॥

कर्णिकामध्यस्थजीवस्य परितः मन्त्रपुटितमावृकाणान् विलिख्य,
तस्य क्षणारस्यान्तः साध्यनाम विलिखेत् । अष्टदलेषु साध्यनामपुटितं त्र्यक्षरं
कादिवर्गान् दद्यादग्रेष्वित्यर्थः । इदमपि मृत्युञ्जययन्त्रम् । इति शारदातिलकोक्त-
मृत्युञ्जयकल्पसमाप्तः ॥